

ция, а по-късно и капелмайсторъ на „Св. Марко“. Творби: множество мотети; меси; псалми; шест оратории и др. църковни нѣща; сонати — църковни и камерни; сонати за 2—4 инструмента — за 2 цигулки и виолончелъ; около 20 сериозни и комически опери („Крезъ“, „Пертинасъ“, „Етеокълъ и Полиниъ“ и др.), въ които речитативния стилъ е по-свободенъ отъ този на неговитѣ съвременници. И инструментитѣ у Л. сж третирани съ по-голѣма свобода — не изчерпвайки ролята имъ само въ съпроводъ, но възлагайки имъ и една по-широка, дори нѣкъде самостоятна задача.

Ледвинка, Францъ — Ledwinka, Franz — пианистъ и компонистъ, род. 27 май 1883 въ Виена, ученикъ на Йоз. Шалкъ, Хумеръ и Георгъ Фалкеръ въ родния си градъ, сега е професоръ въ Залцбургския „Мозартееумъ“. Творби: 1 симфонията и 1 серенада; операта „Лозарьтъ“; камерната мелодрама „Именското езеро“; пѣсни; хорове.

Ледереръ, Викторъ — Lederer, Viktor — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 7 окт. 1881 въ Прага, D-r phil. и jur. отъ тамошния университетъ, ученикъ на Шевчикъ, критикъ на „Прагеръ Тагеблатъ“, после на „Лайпцигеръ нойсте Нахрихтенъ“. Главния му трудъ е „Върху родината и произхода на многогласното тоново изкуство“ (1906) — цененъ твърде високо.

Ледереръ, Йозефъ — Lederer, Joseph — виолонистъ и компонистъ, род. 16 дек. 1877 въ Дрезденъ, ученикъ на тамошната консерватория (цигулка Ед. Раполди и теория Дрезеке), писалъ: 1 симфонията; 1 струненъ секстетъ; 1 „Те Деумъ“ — за хоръ и оркестъръ; опера „Frithjof“; музикалната драма „Der roanac“, „Между четири очи“ въ 1 тактъ; хорове; пѣсни и др.

Леджеро, ит. leggiero = леко, пъргаво; при свирене на пианото означава единъ видъ ударъ, който е нѣщо срѣдно между легато и стакато.

Леже, фр. léger — при свиренето (на пиано) лека и брилянтна игра; при гласа — пъргаво и подвижно пѣние. Общо въ музиката — когато компонистътъ пише въ лекъ стилъ и

малки форми. Лежеренъ пѣвецъ или пѣвица се нарича обладаващия лекъ и подвиженъ гласъ, годенъ за изпълнение на живи, и съ много украшения, партии.

Ле, Луи — Lée, Louis — чело-вирутоузъ, пианистъ и компонистъ, род. 19 окт. 1819 въ Хамбургъ, умр. 26 авг. 1896 въ Любекъ, ученикъ по чело на И. Прелъ, концертиралъ въ Германия, а сжщо и въ Парижъ, дето живѣе продължително; връща се въ Хамбургъ, образува камеренъ ансамбълъ, заема поста първи челистъ на Филхармоничнитѣ концерти и преподавателъ въ консерваторията, писалъ: камерна музика, симфонии, увертюри.

Леманъ, Лили — Lehmann, Lilli — видна нѣмска пѣвица и гласова педагожка, род. 24 ноем. 1848 въ Вюрцбургъ, пѣла въ Берлинъ и Америка, отначало като колоратурно сопрано, покъсно преминала на

Лили Леманъ

драматични роли, и особено за Моцартовъ репертуаръ, писала: „Моето пѣвческо изкуство“ (1902), „Моятъ пжтъ“ (1913), „Студии къмъ Тристанъ и Изолда“, „Студии къмъ Фиделио“ (1904).

Леманъ, Лоте — Lehmann, Lotte — известна нѣмска пѣвица — (лирико-